

Občanské sdružení Rozum a Cit

Zpravodaj

léto 2009

Vážení rodiče, milí kolegové,

nadchází letní období a s ním i čas prázdninových dobrodružství, slunečných dnů u vody, táboráků a nových zážitků. Věříme, že si mezi těmito dny zalitými sluncem a nabitými aktivitou najdete i chvilku času na přečtení letního zpravodaje. Témata, která přinášíme, vám tentokrát pomohou najít cestu k péči o vlastní síly, poradíme vám, jak pracovat se svými dětmi, a také se dozvíte, co se v náhradní rodinné péči děje nového a na jaké zajímavé akce se o prázdninách můžete vypravit.

Za všechny pracovníky občanského sdružení Rozum a Cit vám přeji mnoho příjemných chvil s vašimi dětmi a načerpání tolik potřebných sil. Dětem přejeme o prázdninách mnoho nových zážitků s kamarády i rodiči.

Andrea Hrdinová

V současné době nabízí Občanské sdružení Rozum a Cit tyto služby:

Poradenské centrum

Poskytujeme:

- informace o náhradní rodinné péči
- sociálněprávní poradenství (např. informace o systému dávek, dostupné nabídce služeb pro rodiny aj.)
- pomoc při řešení obtížných situací rodiny
- psychologické poradenství a psychoterapii pro náhradní rodiče a děti – **NOVĚ**
- supervizi náhradních rodičů – **NOVĚ**
- mediaci při řešení konfliktů v rodinných vztazích – **NOVĚ**

Tel.: 323 605 782, 733 102 901; poradna@rozumacit.cz

Koordinátorka: Veronika Uhlířová

Pracovníci poradenského centra: Natálie Jeníčková,
Lucie Sochůrková, Alice Kunešová, Lenka Hanousková

Vzdělávací a terapeutické služby

Pořádáme:

- odborné semináře
- víkendové tvůrčí a terapeutické dílny
- arteterapeutické a dramaterapeutické letní pobyty
- setkávání pěstounských rodin

Tel.: 323 604 504; sluzby@rozumacit.cz

Koordinátorka: Lenka Hryzová

Pracovníci projektu: Kateřina Szakálová, Martina Smutná

Doprovázení náhradních rodin

Nabízíme:

- dlouhodobou podporu rodiny na základě individuálních potřeb
- individuální práci s rodinou v domácím prostředí
- péči doprovázejícího pracovníka – „průvodce“

Tel.: 323 605 782; poradna@rozumacit.cz

Koordinátorka: Natálie Jeníčková

Terénní pracovníci – průvodci: Alice Kunešová, Veronika Uhlířová,
Natálie Jeníčková

Systém péče o sociálně znevýhodněné děti – Blokový grant

Vytváříme:

- podmínky pro vzájemnou komunikaci a spolupráci všech zapojených subjektů v systému péče o sociálně znevýhodněné děti
- síťování služeb na území Středočeského kraje
- nové typy služeb pro náhradní rodiny

Tel.: 323 606 447, 774 499 305; bg@pestounskapece.cz

Koordinátorka: Ludmila Hanušová

Pracovníci projektu: Petra Štětková, Andrea Hrdinová, Jana Novotná

Osvěta a propagace náhradní rodinné péče

- administrace webových stránek www.pestounskapece.cz
- odborné publikace v oblasti náhradní rodinné péče
- spolupráce s organizacemi a institucemi v oblasti náhradní rodinné péče
- konference, diskuze, veletrhy, mediální výstupy

Ředitelka: Jaroslava Málíková

Finanční ředitelka: Lucie Wolfová

Odborný garant: Andrea Hrdinová

Fundraising: Barbora Holá

Asistentka: Lenka Mrkvová

Cílové skupiny našich služeb:

- děti v náhradních rodinách
- mladiství v náhradních rodinách
- náhradní rodiče
- odborná i laická veřejnost

Rozum a Cít má ve svých řadách tyto odborníky:

- psycholog
- sociální pracovník
- speciální pedagog
- psychoterapeut
- arteterapeut
- supervízor
- mediátor

Poradenské centrum opět rozšířilo své služby o další nabídku

- 1) psychologické poradenství a psychoterapie
- 2) spolupráce se sociálními pracovníci OSPOD

Naše občanské sdružení poskytuje poradenství náhradním rodinám již od samého vzniku své činnosti. Každým rokem se více a více profesionalizuje a prohlubuje své služby. Cílem poradenské činnosti je pomáhat náhradním rodičům při výchově přijatých dětí, podporovat jejich informovanost a znalost jejich práv a společně s nimi řešit konkrétní situaci či problém, kterým rodina prochází.

1) Psychologické poradenství a psychoterapie

Novinkou je psychologické poradenství a psychoterapie ve formě osobní konzultace. Naše Poradenské centrum zřídilo tuto ambulantní službu na začátku roku 2009. Problémy, které s námi klient může řešit, jsou různorodé – výchova přijatého dítěte a jeho výchovné problémy, selhávání ve vztazích nebo školním výkonu z důvodu dlouhodobé deprivace, problematika role náhradního rodiče a role biologického rodiče, zvládání stresu a tlaku souvisejícího s náhradní rodinnou péčí aj. Pracují zde 2 psychologové a 2 sociální pracovníci. Kromě metod psychologické a terapeutické práce jsme schopni zajistit i mediaci – tzn. řešení konfliktů výhodné pro obě strany.

Proč jsme se rozhodli služby rozšířit o psychologické poradenství a psychoterapii?

V nedávné době jsme začali pracovat společně se sociálními pracovníci státních institucí na konkrétních případech náhradních rodin. Spolupráce se prohloubila a naši pracovníci tak měli možnost poznat příběhy rodin podrobně, vidět jejich fungování v přirozeném rodinném prostředí a zmapovat dosavadní pomoc. U většiny případů se jednalo o hranici – vrátit či nevrátit dítě do ústavu. Na základě těchto zkušeností jsme se rozhodli poskytovat psychologické poradenství a terapii tak, aby již na počátku problému byla pomoc. Cílem je působit preventivně a náhlé obtíže (výchova dítěte, manželský problém atd.) řešit již v zárodku, aby se rodina nedostala právě k hraniční a varovné otázce, zda dítě nevrátit zpět do ústavu. Proto nabízíme dlouhodobou systematickou rodinnou terapii, individuální konzultace či jednorázové poradenství, které může rodinu nasměrovat.

Z formy této nové služby vyplývá, že její působnost je omezena možností klientů přijet osobně do naší poradny (Říčany). Výjimečně můžeme zařídit konzultaci s klientem na Praze 7.

V případě potřeby se můžete objednat na telefonním čísle Poradenského centra a sjednat si termín setkání s naším odborným pracovníkem.

2) Spolupráce se sociálními pracovníci OSPOD

Další novinkou je spolupráce se sociálními pracovníci, které pečují o náhradní rodiny. Víme, že tato práce je velmi těžká a energeticky náročná. Nabízíme pomoc sociální pracovníci s konkrétním problematickým případem náhradní rodiny – formou konzultace, tipů dalších kroků, jiného pohledu na problém, případovou konferencí. V případě potřeby se můžeme podílet na řešení situace rodiny (návštěva, konzultace) a následně informovat sociální pracovníci o současném stavu.

Obě nové služby jsou bezplatné.

Více informací o nabídce služeb Poradenského centra získáte na tel.: 323 605 782, 733 102 901 nebo na: poradna@rozumacit.cz.

Z vašich zajímavých dotazů:

Kdy nabude rozsudek o svěření nezletilé osoby do pěstounské péče právní moci? Je nutné nabytí právní moci nechat na rozsudku soudem vyznačit?

Pokud se všichni účastníci řízení vzdají práva na odvolání na místě, po vyhlášení rozsudku soudem tento rozsudek nabývá právní moci okamžitě (respektive 1. den poté). V případě, že si účastníci řízení ponechají lhůtu na podání odvolání (nebo kterýkoliv z nich), rozsudek nabývá právní moci až po patnácti dnech od jeho doručení.

Dříve, než si půjdete nechat soudem vyznačit na rozsudek doložku právní moci, je užitečné si telefonicky ověřit, zda již rozsudek právní moci nabyl. Soud musí po uplynutí patnácti dnů od doručení vyznačit na rozsudek, který předložíte (nebo zašlete) soudu, že nabyl právní moci a kdy (tzv. doložka právní moci).

Rady a tipy pro soudní jednání:

V době projednávání návrhu na svěření dětí do před/pěstounské péče je užitečné si zkontrolovat, že rozhodnutí soudu nebo OSPOD obsahuje tyto důležité informace:

- Datum svěření dítěte do vaší výchovy
- Datum účinnosti rozhodnutí

Dbejte na to, aby vaše sociální pracovnice, která za vás soudní jednání vyřizuje, hlídala, aby tato dvě data na rozhodnutí byla uvedena. Pokud by se tak nestalo, dostali byste dávky až ode dne účinnosti a ne zpětně ode dne svěření dětí do vaší výchovy. Úřad práce, který dávky zasílá, vychází právě z těchto dat ve vašem rozhodnutí.

V jakém případě mohou pěstounské děti dědit po pěstounských rodičích?

Jedinou možností, jak může pěstounské dítě dědit po pěstounských rodičích, je sepsání závěti pěstounskými rodiči, kde bude uvedeno, že budou dědit pěstounské děti (případně, které z nich a jakým způsobem). Pokud závěť uzavřena nebude, v takovém případě budou dědit dědici ze zákona. Pěstounské děti by dědily pouze v případě, že by nedělili potomci, manžel, nebo partner pěstouna, a zároveň by pěstounské dítě žilo nejméně po dobu jednoho roku před jeho smrtí ve společné domácnosti s pěstounem, a z tohoto důvodu pečovalo o společnou domácnost nebo na něj bylo odkázáno výživou.

Pokud je pěstoun důchodce, může pobírat starobní důchod i odměnu pěstouna zároveň?

Pěstoun/ka pobírající starobní důchod a současně pečující o svěřené děti, má nárok pobírat jak starobní důchod, tak též odměnu pěstouna ze systému dávek státní sociální podpory.

Předpěstounská péče

Před rozhodnutím soudu o pěstounské péči může být dítě dočasně svěřeno rozhodnutím orgánu sociálně-právní ochrany dětí (OSPOD) do péče osoby, která má zájem stát se pěstounem a splňuje stanovené podmínky tzv. předpěstounské péče (§ 45b odst. 2 zákona o rodině).

Jestliže je dítě v ústavní výchově z rozhodnutí soudu, není ke svěření dítěte do předpěstounské péče třeba souhlasu rodičů. V ostatních případech je k předpěstounské péči třeba souhlasu rodičů, pokud jsou zákonnými zástupci dítěte (§ 45b odst. 2 zákona o rodině).

Při dočasném svěření dítěte do předpěstounské péče náleží tomuto dítěti i pěstounovi dávky státní sociální podpory (dle § 43 odst. 3 zákona o státní sociální podpoře). Osoba, která má zájem stát se pěstounem, musí do 3 měsíců od svěření dítěte do předpěstounské péče podat návrh na zahájení řízení o svěření dítěte do pěstounské péče u soudu, jinak rozhodnutí o dočasném svěření dítěte do předpěstounské péče pozbude právní účinky (§ 45 odst. 2 zákona o rodině).

Vzdělávací a terapeutické služby pro náhradní rodiny – 2. pololetí roku 2009

SRPEN:

7. – 9. 8.: Víkend pro rodiny, které vychovávají dítě se zdravotním handicapem

Místo konání: Hotel Nodus, Jeseník, Olomoucký kraj

Víkendové setkání proběhne opět v bezbariérových prostorách. Připraven je výtvarně laděný program, setkání s canisterapeuty, výlet a pro rodiče zajímavá přednáška.

28. 8.: Setkání pěstounských rodin – Pohádkový Parník na Moravě

Místo konání: Bařův kanál, Hodonín

Přijměte pozvání na pohádkovou palubu lodi jménem Královna Konstancie, která převáží královský poklad. Lodi ovšem hrozí přepadení piráty, kteří se snaží o uloupení pokladu. Po cestě potkáme také perníkovou chaloupku, Plaváčka, draka a další překvapení. Jak tohle vše dopadne? Přijďte a uvidíte...

ZÁŘÍ:

19. – 20. 9.: Víkend pro rodiny s dětmi

Sourozenecké vztahy v rodinách – PhDr. Miloslav Kotek

Místo konání: Valnovka, Kamenice – Ládví

V krásném prostředí penzionu Valnovka prožijeme víkend, jehož ústředním tématem bude posilování rodinných a sourozeneckých vazeb. Pro děti budou připraveny zajímavé hry a arteterapeutická dílna. Rodiče budou mít možnost vyslechnout přednášku na uvedené téma a v následné diskusi si popovídat s psychologem.

ŘÍJEN:

3. 10.: Seminář pro náhradní rodiče

Jak sdělovat oprávněné požadavky – PhDr. Jana Nováčková, CSc.

Místo konání: Hotel Absolut, Praha 7

Téma semináře se bezesporu týká každého z nás. Mnohdy si klademe otázku, jaké „tradiční“ komunikační přístupy použít v kontaktu s dětmi (např. příkazy, domlouvání, hrozby, vyčítání, dávání za vzor atd.). Společně se budeme zamýšlet nad tím, proč některé z těchto přístupů nezabírají. Program semináře nabídne postupy, které nejen děti učí potřebným návykům, ale také podporují jejich odpovědné chování a jejich sebeúctu. Tyto dovednosti jsou právě tak použitelné v komunikaci s dospělými.

9. – 11. 10.: Víkend pro rodiny s dětmi

Příbuzenská NRP – Mgr. Pavel Kopta

Místo konání: Valnovka, Kamenice – Ládví

Toto setkání je určené rodinám s prarodičovskou formou NRP. Na programu je společné tvoření a seznámení se s možnostmi využití technik arteterapie. Pro prarodiče je připraveno společné povídání s odborníky a dětem v průběhu setkání bude nabídnuto sportovní vyžití a řada zajímavých her.

17. – 18. 10.: Víkend pro rodiny s dětmi

Muzikoterapie – manželé Dagmar a Vráťa Kratochvílovi

Místo konání: bezbariérové integrační centrum „MOSTY V LUKÁCH“ v obci Loučka, Olomouc

Muzikoterapie je léčebná metoda využívající hudbu jako terapeutický prostředek. Na tomto setkání budeme společně hrát na africké bubny, koncovky, dřeva, chřestidla. Vyzkoušíme si kruhové tance, děvčata břišní tance a malí i velcí kluci didžeridu – nástroj australských domorodců. Nástrojů je dost, tak neváhejte – hrát umíme všichni!

LISTOPAD:

7. – 8. 11.: Víkend pro rodiny s dětmi

Dramaterapie - Ing. Jan Bartošek

Místo konání: Doubravka, Chotěboř

Chcete prožít smysluplný a aktivní víkend? Přijďte vyzkoušet dramaterapii! Tato metoda využívá dramatických a divadelních postupů, které navozují prožívání emocí a vedou k získávání vnitřní harmonie. K cíli se nedostáváme přímo, ale jdeme k němu společně s celou skupinou, přes společný prožitek radosti ze hry a budování vzájemného bezpečí a dodržování společných pravidel sdílených her.

21. – 22. 11.: Víkend pro rodiny s dětmi

Identita dětí v NRP – PhDr. Jeroným Klimeš, Ph.D.

Emoční projevy u dětí – Mgr. Terezie Pemová

Místo konání: Valnovka, Kamenice – Ládví

Víkend se zaměřuje na důležité téma identity dětí v NRP. Přednáška doktora Klimeše vychází z publikace „Budování identity dítěte“, kterou vydalo v roce 2008 OS Rozum a Cit, a přináší prostor také diskuzi a praktické výměně zkušeností náhradních rodičů. Pro děti je připraven samostatný program. Mgr. Pemová z občanského sdružení Hyperaktivita se ve své přednášce bude věnovat emočním projevům a výkyvům u dětí v náhradní rodinné péči (např. náladočnost, úzkost, agrese). Okrajově se dotkneme také tématu poruch učení a hyperaktivity.

PROSINEC:

5. – 6. 12.: Víkend pro rodiny s dětmi

Arteterapie II – Mgr. Pavel Kopta

Místo konání: V Lukách, Šumava

Toto setkání je určené rodinám, které se již v minulosti s arteterapií setkaly a mají zájem na své seznámení s touto metodou navázat. Děti budou pracovat s tematickou malbou, kolážemi, akčním akvarelem a vytvářet budeme také skupinové výtvarné práce. Rodiče budou do větší hloubky seznámeni s vývojovou psychologií a její návazností na výtvarný projev dítěte. Samozřejmě i na tomto setkání bude prostor pro analýzu a interpretaci vzniklých artefaktů.

12. – 13. 12.: Seminář pro náhradní rodiče – Supervize náhradních rodičů

Supervize – PaedDr. Michael Chytrý

Místo konání: Toulcův dvůr, Praha

Sobotní seminář bude obsahovat tematickou přednášku, která se zaměří na duševní hygienu rodičů-pěstounů a bude se také věnovat prevenci syndromu vyhoření. V odpoledním bloku bude prostor pro ukázkou praktické supervize, jako jednoho z účinných nástrojů pomoci. Na seminář v neděli naváže diskusní rodičovská skupina. Doporučujeme, rezervujte si místa včas! Přednost mají účastníci, kteří v minulosti na semináři nebyli.

Organizační informace:

Doporučujeme rezervovat si vybrané akce včas a to po telefonu nebo e-mailem. Závazně budou zájemci zařazeni do programu po zaslání písemné a podepsané přihlášky, kterou vám zašleme s upřesněným programem zhruba v měsíčním předstihu před konáním akce. Rozum a Cit si vyhrazuje právo upřednostnit ty zájemce, kteří se víkendových pobytů účastní poprvé. Opakovaná účast na aktivitách je možná, ale zájemci mohou být zařazeni jako náhradníci.

Ceny víkendových pobytů se od ledna 2009 pohybují ve většině případů 100 Kč/dítě (do 18 let), 200 Kč/dospělý za celý víkend. Cena jednotlivých víkendů může být upřesněna dle programu víkendu a bude uvedena v pozvánkách na jednotlivé akce. Uvedené ceny obsahují ubytování (1 noc), lektorné, pomůcky, oběd a drobné občerstvení.

Předběžná rezervace termínů a informace o akcích je možná na telefonním čísle: 323 604 504 nebo na e-mail. adrese: sluzby@rozumacit.cz u Lenky Hryzové nebo Kateřiny Szakálové.

Letní pobyty 2009:

3. – 5. 7.: Prožitkový víkend pro mladistvé – Mgr. Pavel Kopta

Místo konání: Toulcův dvůr, Praha

Účastníci víkendu budou mít možnost ve společnosti svých vrstevníků poznat za pomoci arteterapie lépe sami sebe. Účastnický poplatek za tento pobyt činí 500 Kč. V ceně je ubytování, plná penze a program.

Doporučený věk účastníků: 16 – 22 let.

6. – 10. 7.: Letní pobyt s arteterapií I. – Mgr. Pavel Kopta

Místo konání: Hanesův mlýn, Štoky

11. – 15. 7.: Letní pobyt s dramaterapií – Ing. Jan Bartošek

Místo konání: Hanesův mlýn, Štoky

15. – 19. 8.: Letní pobyt s arteterapií II. – Mgr. Pavel Kopta

Místo konání: Agrocentrum Ohrada, Vísky u Letovic

22. – 26. 8.: Letní pobyt s arteterapií III. – Ludmila Hanušová

Místo konání: Penzion V Lukách, Dlouhá Ves, Sušice

Pobyty jsou koncipovány pro rodiče s dětmi. Pro děti je připraven terapeutický i další program – hry, výlety, sportovní vyžití. Rodiče budou během pobytu seznámeni s arteterapeutickými nebo dramaterapeutickými metodami práce, s využitím činnosti celé rodiny. Příspěvek účastníků činí za celý pobyt za dítě do 12 let 600 Kč, za starší děti a dospělé 800 Kč. V ceně je ubytování, plná penze a program. Kapacita pobytů je omezena.

Prožitkový víkend pro mladistvé v Praze

Ahoj holky a kluci!

I letos pořádáme víkendové setkání mladistvých v Praze. Pobyt je určen vám – holkám a klukům ve věku zhruba 16 – 22 let. Letošní termín připadá na **3. – 5. července**, a tak neváhejte a přijedte zahájit své prázdniny s námi. Při této příležitosti budete mít možnost poznat hlavní město Prahu, ale také se seznámíte se svými vrstevníky a pomocí arteterapie porozumíte lépe i sami sobě. Již po čtvrté bude programem provázet Mgr. Pavel Kopta. Program setkání bude doplněn prohlídkou města, návštěvou ZOO a zhlédnutím zajímavého kulturního představení.

Zájemci o toto setkání se mohou přihlásit na adrese: **sluzby@rozumacit.cz**. E-mail označte názvem LETNÍ PRAHA a do textu připište pár řádků o sobě. Přihlášení zájemci obdrží v průběhu června podrobnou pozvánku a bližší informace k místu konání akce.

Seminář pro muže

Na základě podnětů z řady pěstounských rodin uspořádalo OS Rozum a Cit na jaře tohoto roku první sebezkušenostní setkání výhradně pro pěstouny – otce. Pěstouni se na setkání zaměřovali na otcovské role v rodině, práci s dětmi různých věkových skupin a komunikaci v rodině. Samozřejmě se diskutovalo také o specifických problémech otců v náhradní rodinné péči. Setkání bylo z části teoretické a dále byla jeho součástí praktická sebezkušenost pomocí výtvarné činnosti.

A jaká je zkušenost jednoho z účastníků?

„Arteterapie s Pavlem Koptou byla úžasná. Tentokrát žádné děti, ale chlapi. V prostředí hospody jsme se cítili dobře. I když naše děti zůstaly doma, byly i tak dost přítomny v našich hovorech. Pavel Kopta dříve než nás – znal některé z našich dětí a jejich problémy. V nejedné rodině pomohl odhalit jejich svět pro nás nečekaně objevným způsobem. Pokud objevoval vnitřní svět našich dětí, bylo to v pořádku, rádi jsme se dozvěděli něco nového. Ale co ho to napadlo, zkoumat nás dospělé, vždyť my dobře víme, jak na tom jsme – my určitě žádné problémy nemáme!

Myslel jsem si, že mne nemůže potkat nic hrozného, vždyť Pavla znám, nějaký ten obrázek snad zvládnou. Omyl, zvládli to všichni chlapi okolo mne, jen já jsem se trápil nemožností nakreslit něco z obyčejné čmáranice. Cítil jsem přímo fyzickou bolest v celém těle, když jsem měl z náhodných čar něco vytáhnout. Škoda té změti čar, byla vlastně docela hezká, než jsem do ní šáhl štětcem. To, co jsem z ní s Pavlem Koptou v zádech udělal, bylo strašné. Naštěstí ostatní chlapi to zvládli dobře, a tak jsem se bavil tím, jak terapeut Pavel citlivě volí slova a spolu s jednotlivými autory odhaluje jejich vnitřní svět, a povahu, tuší jak asi zvládají svoji mužskou roli v rodině, jak v zaměstnání apod. To vše na základě několika náhodných obrázků. Ke každému z nás měl svůj osobitý přístup, nikoho neurazil a nikomu nic nevnucoval. Přesto dosáhl toho, že nás obnažil v duši a my jen překvapeně kývali a doplňovali jeho slova. Těch 25 hodin společného času mu stačilo k našemu sebezpoznání /toho co někde uvnitř duše stejně o sobě víme/ i k poznání ostatních. Vyléčit jsme se měli až doma. Až přijedu domů, udělám tam konečně pořádek a začnu zase plnit svou mužskou roli, říkal jsem si na cestě domů. Jak to dopadlo? Tak to zas až někdy jindy, můj úkol byl napsat jen krátký odstavec.“ – Honza Voběrek

Hudba, tanec a zpěv jako terapie

Ing. Vratislav Kratochvíl, hudebník a muzikoterapeut

Hudební stimulace zdravým muzicírováním obnovuje v těle vnitřní soulad, odstraňuje psychické bloky, čistí a doplňuje chybějící životní energii. Spontánní hra na jednoduché nástroje v přirozeném ladění i zpěv vytváří hudbu plnou léčivých tónů, které dodávají tělu a mysli chybějící frekvence a startují proces uzdravující harmonizace.

Společné bubnování podporuje sladění skupiny na stejný rytmus, na stejný tep srdce, učí naslouchat druhým při hudbě i v životě a posiluje sebevědomí. Tancování v kruhu posiluje sounáležitost ke společenství, vede účastníky ke stavům svobody, radosti, lásky a vědomému prožívání teď a tady.

Výše uvedené principy, které využívá muzikoterapie, jsou základem zážitkového setkání s rytmem, zpěvem a tancem v rámci projektu Vzdělávací a terapeutické služby.

Cílem setkání je získat přímou zkušenost s aktivním muzicírováním a energií bubnování, tance i zpěvu. Chceme inspirovat rodiče k tvořivosti při hrátkách s hudbou, dovést děti krátkou cestou k zážitku vlastní hudební tvorby a povzbudit „pošlapané“ sebevědomí. Využíváme prvky a nástroje elementární hudby, vracíme se zpátky ke kořenům hudby. Máme zkušenost, že aktivní hudební tvorba a hra na snadno ovladatelné nástroje výrazně pomáhá k rozvoji osobnosti dítěte a přináší důležitý pocit příslušnosti ke skupině lidí. Rozvíjí tvořivost a schopnost dorozumění s dalšími lidmi.

Do programu setkání jsou zařazeny tyto aktivity:

- Poprvé bubnujeme na africký buben
- Hrajeme na bezdírkovou píšťalu – slovenskou koncovku
- Tančíme indiánský tanec s chřestidly
- Malí i velcí kluci hrají na didžeridu – tajemný nástroj Aboridžinců
- Děvčata tančí břišní tanec
- Učíme se břišní dýchání, ladíme hlasivky a objevujeme svůj hlas
- Společně tančíme jednoduché kruhové tance i taneční hrátky

Nástrojů pro všechny je dostatek. Hudební, pěvecké a taneční nadání a dovednosti nejsou nutné. Stačí otevřené srdce a odhodlání začít.

Co může setkání účastníků přinést?

- tipy jak přeměnit "přebytečnou" energii dětí na harmonizující zvuky
- návody na hudební a taneční hrátky
- inspiraci a motivaci pro teenagery
- pochopení, že je možné hrát i bez dlouholetého únavného cvičení
- návod na dechové cvičení pro posilování dýchacího aparátu i povzbuzení imunity

Z vašich zkušeností:

„Setkala jsem se s lidmi, které mám ráda. Poznala jsem jiné lidi, které také asi budu mít ráda. A k tomu ten stále trvajícím zvuk bubnů a didžeridy, to bylo úžasné. Víkend s muzikoterapií mi přinesl naprosté uvolnění a zcela jiný pohled na události, které mě v poslední době trápí.

Nebudu přehánět, napíšu-li, že jsem se cítila skoro mladá, skoro zdravá, úplně moudrá a tolerantní a uvědomila jsem si, že vlastně žiji velmi šťastný život.“ – pěstounka

Doporučení a příklady z praxe „Jak a kdy je možné využívat zvuků, tónů a hudby v rodinném životě“:

- Pro svolávání k jídlu na dětských táborech používáme krátký jednoznačný signál, zahráný na buben. Jakmile to děti uslyší, úprkem se řítí k jídelně. V rodině můžeme stejně dobře použít několik cinknutí na triangel. Vzniká tím rituál, první krůček k budování jistoty a bezpečí dítěte. Dovolte tomu „nejmenšímu“, aby oznamoval večeři. Dáte najevo, že mu věříte a patří do rodiny.
- Na setkání s rytmem pro děti s mentálním postižením přivedla maminka dcerku asi 15letou, která nereagovala na žádné podněty. Po určité době jsme upozorovali, že začíná zvolna pohybovat tělem – odpovídat na rytmické vzory, hrané na didžeridu. Maminka dojatě vysvětlila, že je to po dlouhé době vůbec první reakce její dcery na vnější podnět. Tóny didžeridy obcházejí mentální bloky, přímo oslovují tělo a podvědomí.
- Obdobnou zkušenost máme s miminký. Často mají zaťaté pěstičky po bolestném pláči. Po pár minutách konejšivých tónů, hraných na didžeridu se uvolní, povolí prstíky i obličej a obvykle usnou. Zvuky didžeridy jim možná připomínají zpěv velryb a vrací je zpět do tepla, bezpečí a jistoty v bříšku maminky.
- Jednoduché bubnování na malý bubínek, kdy dítě používá střídavě obě ruce, můžeme používat jako výborné cvičení při odstraňování různých poruch učení. Každá ruka je spojena s jednou polovinou mozku, bubnováním se povzbuzuje intuitivní i logické myšlení.

Muzikoterapie je jedna z metod individuální i skupinové psychoterapie. Může potěšit, přinášet sílu a radost, kladně ovlivnit „vyladit“ sociální klima ve skupině (rodina, třída, škola). Léčí hlubokým porozuměním beze slov. Vytváří řád a podporuje biorytmy, vůli a spontánnost. Rozhovor prostřednictvím hudby zvyšuje citlivost vnímání člověka a ten se stává lidštější, více společenský a méně osamělý.

V současnosti doprovázíme osm náhradních rodin

Před rokem skončil pilotní projekt Doprovázení pěstounských rodin, ve kterém jsme si ověřili potřebnost a zájem rodin o tuto intenzivní terapeutickou a dlouhodobou službu. Doprovázení tak bylo začleněno mezi standardní služby Občanského sdružení Rozum a Cit a jsou v něm zařazeny rodiny, kterým naši odborníci pomáhají řešit problémy, s nimiž rodina potřebuje pomoci. Témata, na kterých s rodinami pracujeme, jsou různého charakteru – komunikační obtíže v rodině, výchovné problémy přijatých ale i biologických dětí, manželské problémy, přetíženost, vyčerpání, vyrovnávání se s minulostí, problematika romských dětí a dětí jiného etnika, komunikace s biologickými rodiči atd.

V současné době naše 3 průvodkyně doprovázejí 8 rodin ze Středočeského kraje a Prahy. Významnou skupinku pěstounů, na kterou se doposud v naší republice nikdo nezaměřil a která většinou stála i na okraji zájmu v rámci problematiky náhradní rodinné péče, tvoří pěstouni prarodiče. Z vybraných osmi doprovázených rodin pracujeme právě se třemi rodinami pěstounů – prarodičů.

Pro ilustraci uvádíme výpověď jedné z pěstunek - babiček, s jejíž rodinou spolupracujeme a která se s námi podělila o své zkušenosti s Doprovázením.

„Ráda bych se s Vámi všemi podělila o své dojmy z projektu "Doprovázení". Jsem babička, která vychovává a hlavně zabezpečuje dvě děvčata, mé vnučky 14letou a 17letou. Starám se o ně již od roku 1997, kdy moje nejmladší dcera ve svých 29 letech ovdověla. Zemřel jí manžel, také 29letý na rakovinu, zůstaly jí dluhy a dvě dcery, tehdy 3 a 7letá. Těžko se vyrovnávala se svou situací, sahala po skleničce, vyhledávala špatnou společnost a za pokus o sebevraždu se nakonec dostala na psychiatrii do Kosmonos. Po tříměsíční léčbě se nám domů už nevrátila a šla světem! Doma zanechala dluhy a dvě děvčata. Požádala jsem soud o svěření děvčat do pěstounské péče. Ten byl jiného názoru a rozhodl, že jako babička jsem povinná se o své vnučky postarat. Za pomoci FOD a odvolacího krajského soudu jsem po několika letech dostala děvčata úředně do pěstounské péče.

Starala jsem se, jak jsem mohla v rámci svých možností a svého svědomí. Chodila jsem ještě do práce, abych mohla za dceru zaplatit dluhy, které díky tomu, že neplatila, vzrostly o penále na značnou sumu. Jsou to 2 roky, kdy jsem doplatila poslední splátky na novomanželské půjčky, kde jsem byla jako ručitelka.

Po dluzích přišly nemoci. Do práce už nechodím od roku 2003, jsem ve svých 65 letech plně vytížená v naší domácnosti, a jak říkají mladé maminky - "nějak nestíhám". Vařím, peru, dělám úkoly, ale hlavně běhám po doktorech a nemocnicích.

Starší Monika je od 6 let diabetička 1. typu, léčená insulinem. Pro její těžké symptomatické hypoglykémie a opakované ketoacidozy se s mladší Luckou ani pořádně nevyspíme. Jak se říká, jsme pořád ve střehu. Sama jsem již 2 roky onkologickou pacientkou Fakultní nemocnice Na Bulovce. Byla jsem dost psychicky na dně a snažila jsem se pomocí starší dcery a okruhu mých bývalých spolupracovnic a spolužáků, perfektních přátel, odrazit a naučit se vše zvládat.

Také máme tu nejlepší sociální pracovníci, jakou jsme si mohly přát. Díky ní nám bylo dopřáno se zkontaktovat asi před 3-4 lety s OS Rozum a Cít, konkrétně s Petrou Štětkovou. Tím jsme mohly poznat opravdu zapálené a oddané lidi, kteří jsou ochotni pomoci a hlavně pomáhají. Zúčastňujeme se všech akcí, které jsou nám nabízené. Nejvíce se všechny těšíme hlavně na arteterapie s Pavlem Koptou. Monika se psychicky srovnala, tím se upravily i glykémie, ulevilo se i Lucce a mně.

Uvítala jsem, když nám byla nabídnuta spolupráce v projektu "Doprovázení". Zprvu jsem se obávala toho, že nás neustále bude asi někdo sledovat a nahlížet nám do domácnosti. Při našich skromných podmínkách, 2x sirotčí a 1x starobní důchod, bez fyzických sil díky zdravotním handicapům, bez potřebných chlapeckých rukou, které by nám vylepšily naše prostředí, jsme do toho šly.

Jsem moc ráda, že jsme se tak rozhodly. Najednou jsem pocítila, že si mohu ten svůj "papiňák" otevřít, vypustit vše, co mě tíží a hlavně se mohu někomu svěřit. Opravdu jsem na to byla sama, i když mám hodně opravdových přátel, bez kterých bych se těžko prokousávala životem. Ale ve skutečnosti jsem se uzavírala před všemi a tu svou káru jsem táhla sama, protože jsem to brala jako svůj životní úděl. Přece bych nedala holky do domova. Ale věřte mi, že někdy jsem měla chvíle, že jsem se bála, co bude dál. To když u mne nastoupila zákeřná nemoc. Nechtěla jsem své nejbližší moc rozrušovat a děsit je. Vše jsem si nechala pro sebe a to je špatné. Ventil je potřeba otevřít, tím je mi lépe. A to se teď stává při každé návštěvě paní Natálky Jeníčkové a Pavla Kopty.

Nejvíce se těšíme na víkendová setkání rodin, které jsou také do projektu zařazené. Jsme jak jedna velká rodina, alespoň mně osobně to tak připadá. Vzájemně si poradíme, hledáme řešení, když se u někoho vyskytne problém. Vždycky je přítomen některý z odborníků, který ochotně podá pomocnou ruku. Tam vidím, že někdo je na tom úplně stejně jako já a někdo ještě i hůře.

Paní Jeníčková se pokaždé snaží mi být nápomocná a je to ona, která mě v mých 65 letech učí a svým způsobem i nutí, abych si uměla požádat o pomoc, kterou potřebuji a využila toho, co se mi nabízí. Byly jsme zvyklé, že jsme vždycky žily jen z toho, na co jsme měly a na co jsme si perně našetřily s vědomím, že jsou na tom lidé ještě hůře než my. Je to zbytečná skromnost. Proč nepřijmout pomoc od lidí, kteří vám chtějí vaši svízelnou situaci alespoň trochu ulehčit a je to v jejich silách.

Monika do loňského roku byla každý měsíc hospitalizovaná, někdy i 2x do měsíce. 14. - 22. 1., 12. - 15. 2., 14. - 25. 3., 3. - 4. 4., 11. - 18. 4. Na konci roku nebyla z 6 předmětů klasifikována pro nepřítomnost ve škole. Doháněla vše o prázdninách.

Od 28. 6. - 2. 7. jsme byly na letním pobytu s využitím arteterapie při práci s dětmi na Hanesově mlýně na Vysočině s Pavlem Koptou, 20. - 21. 9. na víkendu Arteterapie II. v Olívovně v Říčanech, kde mi bylo nabídnuto "Doprovázení". 16. 10. při první návštěvě paní Jeníčkové jsem podepsala smlouvu o její spolupráci s naší rodinou. V prosinci jsme byly na setkání prarodičů s dětmi ve Vhledu v Praze s paní Mgr. Pémovou a opět Pavlem Koptou. Dále jsme se účastnily 2x setkání našich rodin. 1x v Jesenici u Rakovníka s Pavlem Koptou a 1x ve Zdenicích u Čerčan s Pavlem Koptou a panem Dr. Klimešem. Proč to všechno vypisuji? Představte si, že Monika byla v nemocnici pouze od 15. - 23. 12., což je veliký úspěch a do dnešního dne 28. 4. 2009 zatím glykemie v normě. A světe div se, Monika poprvé, co chodí do školy, byla v pololetí klasifikována ze všech předmětů. Tady je vidět, jak nám "Doprovázení" velmi pomohlo. Psychika dělá moc, a to se nám zatím daří díky Vám všem. Doufám, že budeme v pohodě i nadále, máme na sebe více času, více se spolu nasmějeme.

Všem bych chtěla projekt "Doprovázení náhradních rodin" doporučit. Nebojte se, uvidíte, že Vám pomůže, alespoň nám se o 100 % vylepšila atmosféra v rodině, hlavně mně, babičce, se ohromně ulevilo.

Moc děkuji všem, kteří se o naši pohodu zasloužili. Nerada bych na někoho zapomněla, ale ráda bych poděkovala za velkou podporu paní Řezníkové, Sochůrkové, naší patronce Natálce Jeníčkové, Petře Štětkové, která nás do tak velké rodiny vtáhla, Lence Hryzové a hlavně Mgr. Pavlovi Koptovi. Naše děvčata si už vůbec bez Pavla Kopty nedovedou svoje bytí představit. Je pro nás všechny přes svoji arteterapii tím nejlepším psychoterapeutem. Moc Vám všem děkuji a přeji hodně sil a zdraví i všem maminkám a babičkám." – babička pěstounka

Více informací o službě Doprovázení získáte na tel.: 323 605 782 nebo 733 102 901.

Mapování potřeb náhradních rodin ze Středočeského kraje

Dovolte, abychom vás v těchto řádcích seznámili s některými průběžnými výstupy projektu „Systém péče o sociálně znevýhodněné děti ve Středočeském kraji“. Ambicí tohoto projektu je nejen provázat a zefektivnit spolupráci subjektů, které působí v oblasti péče o ohrožené děti, ale také zavést nové typy služeb pro náhradní rodiny. Náhradní rodiče, které vnímáme v celém procesu jako velmi důležité partnery, jsme při plánování nových služeb oslovili samostatně, a to několika způsoby. Výstupům z našeho mapování se bude v krátkosti věnovat tento příspěvek.

Dle dostupných statistik z roku 2007 bylo ve Středočeském kraji v uvedeném roce 571 pěstounských rodin. Největší procento tvoří rodiny s příbuzenskou formou náhradní rodinné péče, nejčastěji prarodičovskou. Na tyto rodiny jsme tedy zaměřili naši pozornost v prosinci 2008, kdy jsme pro ně připravili samostatné víkendové setkání spojené s mapováním potřeb těchto rodin. Mapování probíhalo formou rozhovorů i dotazníku a ve spolupráci se studentkou vysoké školy proběhly i návštěvy v několika rodinách. Mapování potvrdilo naši domněnku, že cílených služeb pro tuto skupinu je nedostatek. Zájem prarodičů by byl především o odlehčující služby, protože péče o svěřená vnoučata je nejen vzhledem k jejich věku náročná. Za nedostatečné považují prarodiče také dostupnost informací, které by jim umožnily orientaci v sociálních dávkách a nabídce další pomoci. Ukázalo se, že pro tyto rodiny by byla prospěšná také nabídka služeb z oblasti mediace a sanace rodiny. Potřebná by byla také dlouhodobější a terapeutická práce v rodinách, která by mohla pracovat s velkou emoční zátěží dětí i jejich vychovatelů. Jako velmi pozitivní hodnotili zástupci pěstounů-prarodičů možnost vzájemně se setkávat a sdílet své zkušenosti.

V lednu 2009 následovalo setkání zástupců náhradních rodičů v hotelu Absolut v Praze. Tohoto setkání se účastnili rodiče, kteří vychovávají děti v tzv. „běžné“ formě pěstounské péče. Rodiče se velice aktivně zapojili do diskusí a na definování potřebných služeb. A i v této cílové skupině se potvrdila nutnost dlouhodobější podpory rodin s přijatými dětmi. Rodiny vítají odborníky, kteří jim mohou průběžně pomoci se specifiky přijatých dětí v jednotlivých vývojových obdobích. Užitečná se jeví především práce s identitou dětí, podpora zpracovávání jejich minulosti a programy pro odrůstající děti. Samotní pěstouni postrádají odlehčující péči a potvrdili nám také svůj zájem o průběžné vzdělávání a supervizi. Vítána by byla také mediace a pomoc s případným kontaktem s biologickými rodiči dětí. Vzájemné setkání a sdílení zkušeností bylo rodiči zapojenými do mapování kvitováno velmi pozitivně. Sociální

pracovníci z OSPOD se stávají pro všechny náhradní rodiče hlavní bránou k pomoci a informacím. Pěstouni velmi oceňují, pokud i oni mohou nabídnout svým klientům další návazné a doplňující služby, které jsou pro pěstouny v regionu dostupné.

Součástí projektu byla také návštěva v zařízení pro výkon pěstounské péče, mapovali jsme potřeby rodin adoptivních a rodin, které vychovávají dítě se zdravotním handicapem. Věříme, že vznikající analýza a pohledy všech zapojených stran nám pomohou vytvořit fungující a propojenou síť služeb, která bude zacílená na potřeby klientů. S náhradními rodiči jako důležitými partnery v procesu péče o ohrožené děti i nadále počítáme! a děkujeme všem, kteří se zapojili do tohoto projektu a svými zkušenostmi, postřehy a nápady pomohli vytvořit podněty pro další rozvoj služeb v oblasti NRP.

Motto: „...jako anglický ekvivalent českého výrazu 'interdisciplinární přístup' se používá označení 'working together'. Z tohoto názvu je na první pohled patrné, že odborníci by měli pracovat spolu, tedy nikoli nezávisle na sobě, vedle sebe, ale ve vzájemné spolupráci a kooperaci. Pozitivní stránku spolupráce lze spatřovat především v poskytnutí kompletní a rychlé péče.“

Zdroj: „Interdisciplinární spolupráce“, J. Hanušová, K. Hellebrandová

Pomáháme ke zdraví a vzdělávání

Lucie Sochůrková, Nadační fond Rozum a Cit

Stalo se již tradicí, že nadační fond Rozum a Cit přichází každoročně s novými projekty na podporu náhradní rodinné péče. V roce 2009 se zaměřuje ve větší míře na **konkrétní podporu konkrétnímu dítěti**:

- **Projekt „Vychováváme dítě s handicapem“** (finanční prostředky na: zakoupení zdravotnických, rehabilitačních a výukových pomůcek pro zdravotně postižené děti, osobní asistenci, respitní péči)
- **Projekt „Pomáháme ke vzdělávání“** (příspěvky na: doučování, školné ve speciálních školách, jazykové kurzy, letní tábory s výukou anglického jazyka s rodilým mluvčím organizované odbornou agenturou)
- **Projekt „Pomáháme ke zdraví“** (finanční příspěvky na prevenci – očkování)
- **Podpora volnočasových aktivit dětí**

Úvodem mi dovoluji krátkou statistiku podpory pěstounských rodin v rámci projektu „Vychováváme dítě s handicapem“.

Za minulý rok jsme podpořili v rámci tohoto projektu 52 dětí v náhradní rodinné péči:

- 24 dětí částkou 320 564 Kč na rehabilitační, kompenzační, zdravotní a výukové pomůcky
- 12 dětí částkou 79 200 Kč na volnočasové a vzdělávací aktivity pro děti v NRP
- 16 dětí částkou 292 000 Kč na investiční projekty (bezbariérové přístupy, vybavení heren pro handicapované děti atd.)

Na prevenci je v dnešní době kladen velký důraz, a to jsme si všichni uvědomili v rámci dlouholeté spolupráce s našimi klienty, s jejich žádostmi a průběžným kontaktem s náhradními rodinami. Nadační fond samozřejmě pružně zareagoval na tuto skutečnost a nyní přichází s nabídkou podpory v oblasti zdravého životního stylu již od dětství.

Díky rozšířené nabídce projektů zaměřené především na děti v NRP a jejich zdravotní stav a vývoj dítěte nám umožňuje rozvíjet své odborné znalosti a být schopnými partnery v otázce pomoci náhradní rodině při řešení oblasti zdraví a prevence. Obracíme se individuálně s projekty na další odborníky

v dané oblasti a získáváme finanční prostředky z řad firem, partnerů a dlouhodobých donátorů.

Vítáme, že náhradní rodiče začínají řešit nejen otázky bydlení, vybavení dětských pokojů, investiční projekty, ale zajímají je i otázky spojené s prevencí zdraví dětí.

Vzhledem k propojenému systému služeb Občanského sdružení Rozum a Cít a také díky celkové průběžné péči o klienta mohou být naše služby komplexní a na místě. Vždyť téma zdraví se dotýká nás všech. Je důležité vnímat již od dětství, že každý krok, který pomůže ke zdraví, je ta nejlepší investice do života. Víme ze své praxe a života náhradních rodičů, že fyzická a psychická odolnost může být u všech dětí, nejen těch osvojených tou nejlepší investicí do jejich životů.

S přibývajícími nároky na děti ve školství, vidíme také jako důležité nabídnout financovat a podporovat „Projekty doučování a vzdělávání“. V dnešní době je kladen důraz na všeobecné vzdělávání dětí a výuku jazyků, a proto vám vycházíme vstříc s nabídkou doučování a kurzů cizích jazyků.

Děti, které mají svůj zvláštní svět

Pěstounka z Jihomoravského kraje

O přijetí dítěte do pěstounské péče jsme s manželem uvažovali asi před 9 lety, kdy jsme již měli dvě téměř dospělé dcery: starší Lucku 16 let a mladší Romanu 14 let.

V té době jsem ještě pracovala s dětmi ve skautu. Ráda jsem jim ukazovala, jak se dá využívat zajímavě volný čas. Avšak stále více jsem si uvědomovala, že je taky hodně dětí, které nikomu nepatří a které jsou odkázány na umělý svět dětských domovů, kde neprožívají nic z opravdového života.

A protože manžel měl pro záměr vzít si dítě do pěstounské péče pochoopení a dcery také, objevili jsme se jednoho dne na městském úřadě, kde jsme se sociální pracovníci vyplňovali množství dotazníků potřebných pro tuto péči. Vždy jsme proškrtovali kolonku, kde byly nabízeny děti s mentálním postižením. Domnívali jsme se totiž, že tyhle děti mají svůj zvláštní svět, kterému asi nebudeme rozumět. Tak jsme raději uváděli, že bychom přijali dítě našeho etnika s menším tělesným handicapem. Naši žádost jsme však pozastavili, neboť se nám narodil syn Dominik (a to jsme měli všichni dost práce) a obnovili ji až za 3,5 roku.

Poté co jsme podstoupili všechny prověřovací testy a stali se tak prověřenou pěstounskou rodinou, s nedočkavostí jsme očekávali reakci z poradního sboru. Jelikož se nám zdálo čekání příliš dlouhé, oslovili jsme organizaci, která nabízí děti do rodin celostátně, když se neumístí ve svých vlastních regionech. A tam jsme přišli na Davidka, který nás upoutal hned na první pohled z fotografie. Díval se na nás kluk s veselýma očima, které naznačovaly život... I přes jeho diagnostiku – DMO, středně těžká mentální retardace, hyperaktivita a doporučení pobytu v denním stacionáři nás neodradilo jít se za ním podívat do kojeneckého ústavu, kde již byla podána na Davidka žádost o ústavní péči.

Dodnes si s manželem pamatujeme, jak jsme byli překvapeni, že dítě, které bezcílně běhalo sem a tam jako ostatní, se dokázalo zastavit ve chvíli, kdy sestřička vytáhla ze skříně dřevěnou hračku a dala mu ji. Ten ji z pečlivostí vytáhl z krabičky a začal nasazovat různé tvary na kolíčky. Jakmile byl hotov, tak se stejnou pečlivostí ji zase strčil zpět. A pak se zase rozběhl po místnosti. Bylo to pro nás překvapivé, když se dokázal v takovém chaosu zastavit a soustředit se. A v tu chvíli jsme si uvědomili, že v tom dítěti je nějaký svět, který bychom mu rádi pomohli objevovat, a to rozhodlo! Trochu jsme se báli, zda nebude Dominikovi vadit, že Daviděk nemluví (on totiž ve svých 5 letech vydával pouze zvuky některých domácích zvířat). Tak jsme se ho zeptali a jeho odpověď nás překvapila: „To nevadí, ale rozumět mi bude né?“ A tak

manžel ještě vyrobil postýlku a už nestálo nic v cestě tomu, abychom si přijeli pro Davidka. A tím nám začal úplně nový život...

Najednou jsme si museli zvykat, že je tu dítě, které mentální úrovni odpovídá asi 2,5letému chlapci. Stále něco otevíral (několikrát za sebou), mačkal veškeré vypínače od světla, televize, rádia, počítače... Vyrval lampičky ze zdi, splachoval záchod stále dokola a dokázal bleskově otevřít pokladnu prodavačce v obchodě, než jsem stačila zaplatit... Náhle jsme všichni museli být ve střehu. Davídek lezl všude a téměř se za celý den nezastavil. Po první návštěvě u dětského lékaře jsme dostali otázku, zda nechceme pro Davidka nějaké uklidňující léky. Řekli jsme, že ne, protože jsme mu zatím žádné léky dávat nechtěli. Ale přesto jsme museli naši situaci řešit, neboť přestával být čas i na 5letého Dominika, který naši pozornost také potřeboval. A tak jsme využili pomoc asistentů charity, kteří si Davidka podle potřeby (asi 2x týdně) brali na procházku a my se v tom čase zase mohli věnovat jen Dominikovi. Ale postupem doby se jeho chování zmírnilo a z toho „divocha“, který zpočátku nereagoval na žádný pokyn, ani na své jméno se stával človíček, který se začal začleňovat do našich rodinných zvyklostí. Začaly se u něj uvolňovat i pocity a seznámili jsme se tak s jeho krásným pohledem světa, kterým nás stále učí všímat si těch drobných věcí kolem sebe a uvědomovat si tak bohatství, které je běžně na dosah ruky a které již jako dospělí, obvykle tolik neregistrujeme. Ať už je to lezoucí mravenec v trávě, létající čmelák na květině, nebo spadená kůra v lese, kterou Davídek vezme a hned křičí loď-loď!!! A s Dominičkem ji pak začnou házet do vody a všichni sledujeme, kam dopluje.

Je úžasná ta jeho každodenní vynalézavost. Brzy objevil, že když si vyleze na branku a otevře ji, dají se s ním dvířka do pohybu. Měl z toho velkou radost a nebyl sám. Dominiček ihned vylezl za ním a už se pohybovali na brance oba dva. Nebo nedávno donesl Dominik Davidovi z velikonočních trhů Štramberské uši. Ten je od něj vzal, strčil je ke svým uším a volal: „He-lé, he-lé“. Vypadal s nimi jako „Shrek“. Říkáme tomu šťastné chvílky. Jinak se kluci docela často provokují a zkoušejí, co naše nervy vydrží. Ale oba s manželem víme, že se mají rádi. David nám při nakupování nějaké sladkosti nezapomene připomenout, že máme vzít i Domčovi. A říká: „Domča-David“. Je to takový slogan, který používá, když nás chce upozornit, abychom určitou věc vzali 2x. Dokonce takhle chtěl dvakrát i kotě ve chvíli, když jsme ho našli před domem a brali domů, abychom ho zachránili před hladem a zimou. Davídek místo aby byl rád, že budeme mít doma kotě (které si oba přáli), se strašně rozplakal, neboť chtěl pro každého jedno: Domča-David!

A Dominik zase Davídkovi pomáhá stavět různé dílky ze stavebnic, které mu zrovna ještě nejdou. Tak často doplňuje koleje, aby si Davídek mohl pouštět vláček apod. Myslíme si, že i když Davídek není pro Dominika zrovna rovnocenným partnerem na hraní, tak tím jeho viděním světa i on hodně získal.

A přesvědčují se o tom i naše dcery, které dnes již studují mimo domov a setkáváme se s nimi již nepravidelně. Je pěkné sledovat, jak si každá dokáže s nimi ještě hrát. Lucka přes tvořivost, Romana zase přes knížky... Nedávno si s ním Lucka hrála tak, že mu dávala do ruky „jako“ pejska. Davídek byl schopen hrát tuhle hru celý den a vyváděl tak z rovnováhy své okolí, které samozřejmě o té hře s pejskem nic nevědělo. Ale byl šťastný...

Všimli jsme si, že má velmi rád hudbu. Byla to jedna z věcí, u které se zastavil a přestal běhat. Místo toho stojí a kývá se jakoby do rytmu. Když si nějakou kazetu oblíbí, je schopen ji pouštět i několikrát dokola tak, že to pro ostatní posluchače není už k vydržení. Tak mu manžel musel opatřit sluchátka. Teď je Davídek spokojený a my také. Někdy se stávají i komické situace. Například když Davídek objevil vánoční koledy a zapnul je ve chvíli, když jsme se jednoho letního rána chystali do školy. A tak jsme při tropických vedrech poslouchali: „Tí-í-cháá noc, přesvatá noc...”

Při práci s Davídkem se seznamujeme i s tím, co všechno je potřeba k rozvoji člověka. Jaká je to věda ta speciální pedagogika, kde všechno souvisí se vším. Od sebeobsluhy, motoriky, rozvoje řeči i myšlení. Všechno je pro děti rozčleněno na malé úseky, které mají svůj řád. A přitom si uvědomujeme, jaký jsme to vlastně dostali dar, když žádné speciální techniky na držení tužky, nebo na učení barev či vyslovování jednotlivých hlásek jsme se nemuseli učit. Vše máme zadarmo...

Co nás však na Davidkovi hodně trápí, je jeho vzdorovité chování, které ho provází již od té doby, co jsme si ho dovezli. Projevuje se to vždy, když chce něco, co zrovna nemůže mít, nebo když chce jít tam, kam zrovna nejdeme, při oblékání, čištění zubů... při každodenních činnostech. Někdy se nám daří vzdorům předcházet, ale nebývá to bohužel moc často. Taky se stane, že někoho při „střetu“ i škrábne nebo kousne. To se pak hodně zlobíme. Na Davidovi je za chvíli vidět, že ho to mrzí, co nám udělal a přijde nás pohlédit. My ho obejmeme, odpouštíme mu. Ale příště se to objeví znovu. A tak se snažíme číst z jeho reakcí, co nám asi sděluje a učí nás to k pokoře... Abychom se nevztekali s ním.

Jestli se Davídkovi naučíme někdy úplně rozumět, to nevíme, ale co víme docela jistě je, že i s těmi jeho vzdory má v naší rodině své nezastupitelné místo a že i on ví, že jeho rodina je máma, táta, Domča, Luci, Romy a že má babičky a dědy a že ho máme rádi.

Dnes už víme, že práce s mentálně postiženým dítětem je velmi náročná, ale taky hodně obohacující, která vás nutí dívat se na svět úplně jinýma očima, a že to není tak špatné...

Jak pečovat o své síly aneb jak neztratit nadšení

Ludmila Hanušová

Vážení a milí, také se někdy ztrácíte v záplavě problémů, které se na vás den co den valí ze všech stran? Také se vám stává, že si najednou nevíte rady, ačkoli problém není, objektivně vzato, nijak zvlášť náročný a v minulosti jste podobné (a mnohem horší!) situace zvládali „levou zadní“?

Nad rozlitym mlékem se prý nemá brečet, ale když vy tento týden měníte ubrus už popáté (a to je teprve úterý), a to ani nemluvíme o dalších a dalších a dalších stále dokola se opakujících „maličkostech“, které s péčí o dítě souvisí.

Vzpomínám si, jak jsem kdysi (asi po stodvacáté) šlápla v dětském pokoji na rozházené kostky. Bolest mi vehnala slzy do očí a pocit naprosté neschopnosti jakkoli dlouhodoběji ovlivnit stav úklidu v dětském pokoji způsobil, že mě manžel našel sedící uprostřed pokoje, vrhající jednu dřevěnou kostku za druhou proti skříni. Každý vrh jsem doprovázela nějakou stížností na svůj „bídny osud“, pronášenou tklivým hlasem. Udělal tenkrát to nejrozumnější, co mohl. Úžasem oněmělé děti odvedl z pokoje a ten den mě zprostil veškerých dalších povinností.

Ano, milí spolurodiče. Byla jsem na pokraji tzv. **vyhoření** a zcela nutně jsem potřebovala začít pečovat kromě svých čtyř ratolestí také sama o sebe. Možná jste ještě ve stádiu „statečného rodiče hrdiny“ a žijete v přesvědčení, že dobrá matka (či otec) musí veškerý svůj volný i nevolný čas věnovat dětem a rodině a prostě vše zvládnout. Že něco podobného výše popsánému se vám prostě nemůže stát? A stane-li se, tak jste selhali, nemáte své potomky rádi a jste zkrátka nemožní rodiče?

Věřte či nevěřte, podobný postoj se téměř vždycky, postupem času, ukáže být cestou do rodičovských a výchovatelských (a v neposlední řadě také dětských) pekel.

Věřte či nevěřte, vaše svaté nadšení začnou pozvolna nahlodávat bolesti hlavy, nenálada, ztráta chuti k aktivitám... Sem tam vás napadne myšlenka typu: „...jak to, že ti ostatní nevidí, že už nemůžu?“, „...to jsem tady zas jen já, kdo to musí zařídit?“, „...vždyť je to tak jednoduché, tak proč to musím vysvětlovat postě?“. Váš pověstný a všemi obdivovaný optimismus a smysl pro humor se „odeběře“ pomalu a po špičkách kamsi do daleka a vy, čím dál tím více, nabýváte podezření, že vaši blízcí jsou jen kopa nevďěčných a cynických – div že ne vyvrhelů...

Že přeháním? Pokud to vnímáte takto, je to s vámi ještě v pořádku. Ale není vhodné vyčkávat, až takový stav nastane. Naopak. Mnohem lepší je hned, i když jste teprve v období, kdy vám každá minuta trávená bez úzkého kontaktu s dětmi připadá jako promarněná, začít hledat nějakou činnost, která vás právě před podobnými konci spolehlivě ochrání.

Může to být leccos, jak se dozvíte z následujících textů...

Syndrom vyhoření aneb kdo pomůže pomocníkům?

Mgr. Petra Štětková

Syndrom vyhoření (z anglického překladu burnout) je u nás poměrně nový termín. Tento pojem zavedl v roce 1974 H. J. Freudenberger, který se v 60. letech v USA zabýval ztrátami motivace u lidí v pomáhajících profesích. Příměrem lze syndrom vyhoření přirovnat k lampě, která dohořela, protože jí došel olej. Toto téma se netýká jenom takových profesí, jako jsou lékaři, zdravotní sestry, psychologové, učitelé, ale i pracovníků neziskových organizací, sociálních pracovníků, vychovatelů a v neposlední řadě také pěstounů.

Syndrom vyhoření má své postupné fáze – nadšení, stagnace, frustrace, apatie a následné hledání řešení. Předchází mu většinou přepjaté motivace, nadměrná očekávání a zúžení životního obzoru na pomoc ostatním. Prvními varovnými signály syndromu bývá velká aktivita, pocit nepostradatelnosti, nedostatek odpočinku a nepřipouštění si vlastních negativních pocitů. Po vyčerpávajícím, někdy i mnohaletém maratónu, následuje fáze slábnutí výkonnosti,

objevuje se chronická únava a nechť pouštět se do další práce. Schopnost obnovovat své síly je omezená a chuť a ochota pomáhat výrazně slábne. Dříve vesele plápolající „světýlko pomáhání“ pomalu skomírá.

Jak se bránit syndromu vyhoření? Jak najít „zlatou střední cestu“? Jak předejít úplnému vyhasnutí? Na to již známe naštěstí řadu užitečných metod. Péči o „pomocníky“ můžeme rozdělit jednak na to, co pro sebe mohou udělat sami a na to, co by pro ně měla zabezpečit autorita, která je do „role“ v pomáhající profesi obsadila (např. škola, úřad, nestátní organizace). Je zapotřebí i trvalých zpětných vazeb, které usnadňují „pomocníkům“ bdít nad svými pocity a správně je zpracovat. V tomto smyslu může být prospěšná pravidelná supervize, o které se dočtete na dalších stránkách. Neméně důležitým nástrojem může být vzdělávání, protože právě ten, kdo se může profesionálně vyvíjet, jen tak nevyhoří! Užitečné je i vzájemné setkávání a sdílení zkušeností. I to je důvod, proč pro vás tradičně chystáme řadu společenských, vzdělávacích a terapeutických programů.

Heinricha Jansen-Dittner a Kerstin Munker doporučují proti vyhoření následující pravidla.

Pomocníci:

1. dbají na své zdraví a zajímají se o práci, kterou vykonávají a nalézají svůj „styl“ komunikace s ostatními
2. vnímají se jako rozvíjející se profesionálové, kteří se učí zvládat počáteční zátěže a obtíže
3. prožívají i potíže a břemena své práce jako cosi, co má smysl, dokážou se distancovat od nároku pomoci i v bezvýchodné situaci
4. dosáhli rovnováhy mezi prací a soukromým životem
5. dosáhli vysokého stupně sebeurčení ve své práci a tuto autonomii dále upevňují a rozšiřují
6. vnímají se jako iniciativní a mají pocit, že mohou sami změnit svou situaci
7. připadají si dostatečně či přiměřeně podporováni svým okolím a kolegy
8. vnímají své povolání jako intelektuální výzvu, díky níž mohou růst, a rádi se přiučují něčemu novému

V závěru nezbyvá než všem popřát krásná a výhřevná světýlka ve svých „lampičkách“! Ale nezapomínejme o ně pečovat a dolévat včas olej. Vyplatí se to!

Zdroj: Wolfgang Schmidbauer: Syndrom pomocníka – podněty pro duševní hygienu v pomáhajících profesích. Nakladatelství Portál.

Supervize pro pěstouny

PaedDr. Michael Chytrý

Supervize se stává stále frekventovanějším pojmem. Nejčastěji se s ním setkáváme ve zdravotnictví, v sociální oblasti, ale už i ve školství a ostatních pomáhajících profesích. Co to vlastně je supervize a čím by mohla být například přínosná a užitečná pro pěstouny. Dovolím si několik obecných informací o supervizi jako takové. Jde o činnost dvou subjektů supervizora a supervidovaného, kteří se potkali, aby spolupracovali na situacích, momentech, složitostech, které potkávají či provázejí supervidovaného v jeho (nejčastěji) profesní oblasti. Mezi supervizorem a supervidovaným tedy vzniká:

1. vztah, který by měl v sobě oboustranně obsahovat:

- pocit bezpečí v kontaktu s druhým,
- důvěru v toho druhého, v jeho schopnosti,
- otevřenost,
- pravdivost,

2. téma (kontrakt). Čeho se bude jejich setkání týkat, jak se vlastně složitost, těžkost, se kterou supervidovaný přichází, „jmenuje“. A co by mělo být případným dobrým výsledkem supervizního setkání.

Cílem supervize NENÍ najít optimální řešení pro danou či dané situace, i když i to je jistě důležité, ale není to prioritou, ke které by měla supervize směřovat především. Cílem je porozumění tomu, co se v kontextu daného tématu děje, jaká je role nejen supervidovaného, ale i případně ostatních zúčastněných, porozumět procesu, jehož jsem součástí a porozumět tomu, co svým působením a konáním „vyrábím“. Porozumět sociálnímu i emočnímu kontextu.

Kromě tohoto porozumění procesu by supervize nejen pro pěstouny mohla být zároveň:

- místem povzbuzení, podpory
- místem potvrzení sebevědomí
- místem ventilace, provětrání
- místem zažití bezpečí
- místem pochopení, porozumění
- místem učení se novým poznatkům
- místem porozumění sobě samému
- místem racionální zpětné vazby
- místem dovědění se o teoriích popisujících to, v čem se nyní sám nacházím
- místem ochrany sebe i ostatních mně svěřených
- místem hledání alternativ, jak se dostat ven z něčeho, v čem ležím
- místem, kde můžu říct, že nevím
- místem sdílení
- místem profesního růstu
- místem osobnostního růstu
- místem, které dá něčemu neuchopitelnému tvar
- místem, kde uvidím širší perspektivu
- místem, kde je jeden zdrojem nabití
- místem, kde mohu konečně dostávat, když jinak musím tolik dávat
- místem, kde se oslavuje úspěch
- místem zjištění, když pracuji nekvalitně, riskantně
- místem, kde jsem bezpečně veden
- místem, kde jsem bezpečně doprovázen
- místem, kde nacházím hranice a učím se jejich tvorbě a udržování
- místem, kde mohu odpočívat
- místem věnujícímu pozornost svému vyhasínání
- místem, kde jsem respektován

O supervizi, jejich zákonitostech, krocích, úrovních, strategiích postupů a dalších souvislostech by se dalo napsat mnoho. Mým cílem tohoto krátkého nastínění bylo přiblížení supervize jako něčeho navýsost důležitého pro dobré „přežití“ nás všech, kteří se pohybujeme v intenzivním kontaktu s druhými a často se stáváme aktivní součástí jejich příběhů.

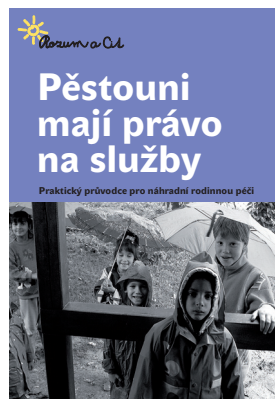
Pokud vás téma supervize zaujalo a máte zájem o tento typ podpory, obraťte se na naše sdružení, kde je možné si sjednat individuální supervizní setkání s pracovníkem OS Rozum a Cit (objednání na tel.: 323 605 782). Případně se můžete přihlásit na skupinové setkání dne 12. – 13. prosince 2009 s PaedDr. Michaelem Chytrým, konané v Toulcově dvoře v Praze. (Přihlásit se můžete na tel.: 323 604 504.)

Nabídka publikací:

„Pěstouni mají právo na služby“

V publikaci jsou shrnuty základní informace týkající se náhradní rodinné péče a také informace o službách pro pěstounské rodiny. Publikace by měla sloužit především pěstounům k lepší a snadnější orientaci v jejich právech a nárocích, ale i široké odborné a laické veřejnosti.

Praktické příručky pro náhradní rodiče

Výchova přijatých dětí je v mnoha ohledech specifická a přináší také řadu situací, se kterými se potýkají téměř ve všech rodinách. Proto byly vytipovány nejčastější témata, která se v různé míře objevují ve všech náhradních rodinách, a která byla následně zpracována do praktických příruček. Příručky jsou určeny zejména náhradním rodičům, kteří se mohou s danou problematikou seznámit, zorientovat se v ní, ale především zde najít spoustu užitečných a konkrétních rad. Jednotlivé tituly jsou zpracovány s ohledem na specifika náhradní rodinné péče a věnují se následujícím tématům:

Budování identity dítěte – PhDr. Mgr. Jeroným Klimeš, Ph.D.

Dospívající dítě v náhradní rodině – Jana Frantíková, DiS.

Romské dítě v náhradní rodině – Mgr. Martina Vančáková

Využití arteterapie v náhradní rodině – Mgr. et Bc. Pavel Kopta

Děti a sexualita – Toni Cavanagh Johnson, Ph.D.

Tyto publikace si můžete objednat na telefonních číslech 323 605 782, 733 102 901 nebo na e-mailové adrese: poradna@rozumacit.cz.

V elektronické podobě jsou také ke stažení na www.rozumacit.cz nebo na www.pestounskepece.cz.

„Bubu – Vánoční příběh“

Ne, černoušek Bubu není bubák, který se vloudil do Vánočního příběhu. Je to kluk, který zůstal sám, ačkoliv jeho otec je černošský král a matka baletka, nejkrásnější ze všech, právě cestuje po světě s cirkusem. Vánoční příběh je trochu jako moderní pohádka – podobenství s dobrým koncem. Kromě dětí, psů, koček a hada v něm vystupují právník Karel a vychovatelka z dětského domova Dora, kteří jako Bubu také něco hledají a díky kouzlu štědrověčerní noci se jejich cesty nakonec protnou. Příběh Moniky Elšíkové o chlapci z dětského domova, který hledá novou rodinu.

„Šiška pro štěstí“

Příběh autorky Julie Farnam má dětem žijícím v dětském domově pomoci pochopit jejich situaci a vypořádat se s ní. Kromě příběhu obsahuje publikace i několik poznámek o potřebách dětí, které prožily traumatickou zkušenost a základní rady, jak dítěti pomoci. Knihu může využít každý, kdo se s dětmi v ústavní výchově setkává – od vychovatele nebo sociální pracovníky přes učitele až po náhradní rodiče.

Publikace je dostupná ke stažení na: www.vzd.cz.

„Prožívat několik životů – deset let v osudech pěstounských rodin“

Kniha přináší v časovém rozmezí deseti let autentická svědectví z pěstounských rodin. Autorka Hana Soukupová zaznamenala osudy několika vybraných rodin, jejichž svědectví jsou pokusem o nezkrácený pohled na pěstounskou péči, její potřebnost a smysl, ale poukazuje i na úskalí, která s sebou přináší. Dramatické osudy dětí bez domova osloví všechny, kdo se hlouběji zamýšlejí nad vlastním rodičovstvím, mezilidskými vztahy a stavem dnešního světa.

„Domov je místo, odkud tě nevyhodí“

„Máme volné místo u stolu!“

Takto autorka knihy MUDr. Dagmar Zezulová odpovídá zvědavým tazatelům na otázku, proč se její rodina rozhodla poskytnout domov dalším dětem. Své zkušenosti pak shrnula v této knize, kde poutavě a zároveň realisticky „pootvívá dveře“ do života jedné pěstounské rodiny.

„Dary se přece nevracejí“

Kniha vypráví nejen o vzniku jedné atypické rodiny, ale také o radostech a úskalích pěstounské péče z pohledu ženy, která se netradičním způsobem stala pěstounkou a opatrovnící dvou starších děvčat.

Knihy jsou k dostání v běžné síti knihkupců a nebo k zakoupení na akcích pořádaných OS Rozum a Cit. Knihy také zasíláme na dobírku (možnost objednání na e-mailové adrese: poradna@rozumacit.cz nebo telefonním čísle: 323 605 782).

Vznikla Asociace náhradních rodin České republiky

Klára Hesounová, Asociace náhradních rodin České republiky

Vážení přátelé, rádi bychom vás seznámili s nově založeným občanským sdružením s názvem Asociace náhradních rodin České republiky. Někteří z vás jste se zúčastnili našich setkání, ale k někomu se možná zpráva o asociaci ještě nedostala, což chceme tímto článkem napravit.

Cílem asociace je ochrana práv a zájmů náhradních rodičů a dětí v jejich péči a zajištění důstojných podmínek pro výkon náhradní rodinné péče.

Způsoby, jakými chceme tohoto cíle dosáhnout:

- Vzájemná informační a morální podpora členů sdružení prostřednictvím sdílení svých poznatků, zkušeností a pocitů osobní i elektronickou formou
- Spolupráce členů s odborníky, úřady a organizacemi
- Podpora členů při jejich komunikaci s odborníky, úřady a organizacemi
- Zajišťování informovanosti veřejnosti a osvěty ve věcech náhradní rodinné péče, propagace náhradní rodinné péče
- Zastupování zájmů členů sdružení při jednáních s orgány veřejné i místní správy
- Prosazování práv a oprávněných zájmů členů sdružení v oblasti náhradní rodinné péče, vč. pomoci při hledání právního zastoupení, případně porady
- Usilování o zlepšení legislativy a metodiky v oblasti náhradní rodinné péče
- Průběžné vzdělávání náhradních rodičů a dětí v náhradních rodinách
- Koordinace a zastupování zájmů klubů náhradních rodin v rámci Asociace
- Publikační činnost

Za tímto účelem byly na našem prvním setkání dne 13. 2. 2009 v Praze založeny tyto **pracovní skupiny**:

Osvěta a komunikace s ústavním zařízením

Cílem této skupiny bude informovat ústavní zařízení, s jakými problémy se náhradní rodiče u přijatých dětí setkávají a jak by se těmto problémům dalo předejít. V čem by nám a hlavně dětem mohli pracovníci zařízení pomoci. Jedná se například o fotografie dětí z pobytu v zařízení. Při práci na identitě dítěte jsou tyto materiály velmi důležité.

Osvěta ve školách a školkách

Cílem této skupiny je připravit materiály pro děti i učitele týkající se práce s dětmi v náhradních rodinách. Materiál by měl učitelům osvětlit jaké formy NRP u nás existují, jaké jsou mezi nimi rozdíly. Měl by jim pomoci pochopit přijaté děti a jejich problémy.

Legislativa a spolupráce se státními orgány

Rádi bychom se podíleli na některých legislativních změnách. Naše zákony mají „skuliny“, na které doplácí i děti odcházející z pěstounských rodin. Například po dosažení plnoletosti, kdy končí pěstounská péče, dítě je nezaměstnané, ale nedostane podporu v nezaměstnanosti, protože do příjmů se započítávají všichni členové domácnosti.

Pomoc s nově zakládanými kluby

Jednou z priorit asociace je právě zakládání klubů. V některých krajích již kluby existují a právě členové těchto klubů se budou snažit ostatním poradit, jak předejít některým chybám.

Provázení rodin po převzetí dítěte

Cílem této skupiny je připravit materiál pro náhradní rodiče, který by je informoval, jaká mohou nastat úskalí po převzetí dítěte do rodiny a ukázal možnosti, jak je vyřešit, případně na koho se obrátit.

Mediální prezentace

Cílem této skupiny je pozitivní prezentace NRP v médiích. Byli bychom moc rádi, kdyby se do činnosti pracovních skupin zapojili i pracovníci z neziskových organizací a pracovníci z úřadů, kteří mají v dané oblasti zkušenosti (ti se mohou stát sympatizujícími členy).

Řádným členem asociace se mohou stát náhradní rodiče, žadatelé o NRP a dospělé děti, které vyrůstaly nebo vyrůstají v náhradní rodině. V této otázce vycházíme ze slovenského modelu, kde již funguje „Asociácia náhradných rodín“, která nám přislíbila podporu při našem vzniku. Marika Kerekešová ze slovenské asociace se zúčastnila dvou našich setkání a je ochotná pro členy jednotlivých pracovních skupin lektorovat školení, abychom věděli, jak na to. Členem kterékoliv pracovní skupiny se můžete stát i vy. Stačí se podívat na naše stránky www.anrcr.cz a přihlásit se.

Prioritou asociace je zakládání místních klubů. Kluby náhradních rodičů, adoptivních i pěstounských, jsou velmi důležité a mohou nám pomoci vyřešit některé problémy, které přichází při výchově našich dětí. Kluby mohou

vzniknout v podstatě kdekoliv, kde se sejdou dohromady alespoň tři rodiny. Zakládání klubů záleží na aktivitě nás náhradních rodičů. Asociace je cesta, jak si poskytnout pomoc a zkušenosti vzájemně mezi sebou. Důležitá je pro nás i spolupráce s organizacemi podporujícími NRP. I pro ně je důležité vědět, co nám chybí a s jakými problémy se potýkáme.

Dne 14. 4. 2009 se v Zoologické zahradě hlavního města Prahy uskutečnila ustavující valná hromada, na jejíž organizaci se velkou měrou podílelo Informační středisko Mikuláš, o.p.s., za finanční podpory NADACE TÁTA A MÁMA (dříve známé pod názvem Nadace Terezy Maxové), kteří nás od začátku podporují. Myslím, že kromě oficiální stránky věci jsme si všichni užili krásné počasí i zvířátka.

Veškeré informace o sdružení najdete na oficiálních stránkách asociace www.anrcr.cz a na komunitním a informačním webu s diskusním fórem pro všechny náhradní rodiče a sympatizanty s NRP na adrese www.forumnr.cz.

Představujeme Nadační fond J&T

Milí čtenáři,

rádi bychom vám v tomto čísle Zpravodaje představili Nadační fond J&T, který je dlouholetým dárce a partnerem Nadačního fondu i Občanského sdružení Rozum a Cit. Oranžová květina v jejich logu hezky koresponduje s letními měsíci, kdy se k vám Zpravodaj dostává.

Na otázky odpovídala ředitelka Nadačního fondu J&T, paní Mgr. Marie Oktábcová, které za rozhovor moc děkujeme!

Mohla byste, prosím, našim čtenářům přiblížit historii a filosofii Nadačního fondu J&T?

Nadační fond J&T byl založen 1. června 2004. Poskytuje příspěvky fyzickým a právnickým osobám, neziskovým organizacím, pokud jejich projekty souvisí s posláním a cíli nadačního fondu. Na počátku stála myšlenka pomoci všude tam, kde je třeba. Vždy jsme měli poměrně široký záběr pomoci, během let fungování jsme se více vyprofilovali, ale široké pole pomoci nám zůstalo dodnes. Museli jsme se smířit s tím, že nikdy nevyhovíme a nebude v našich slách pomoci všem. Věřte, že to není jednoduché smíření.

Hlavním posláním je pomoc dětem v náhradní rodinné péči, lidem nemocným a s handicapem, dále sociálně slabým rodinám s dětmi. Oblast náhradní rodinné péče byla vždy a nadále bude naší prioritou.

Na jaké oblasti směřuje dnes Nadační fond J&T svou podporu?

Jedná se konkrétně o oblasti:

- náhradní rodinná péče
- pomoc obětem domácího násilí a ohroženým dětem
- lidé nemocní a s handicapem
- modernizace nemocnic
- přírodní a jiné katastrofy ve světě
- projekt House of Smile v Kambodži – domov pro sirotky, polosirotky, děti z ulice ve většině případů HIV pozitivní
- zvířecí útulky

NADAČNÍ FOND J&T

Jaké aktivity Nadačního fondu se týkají konkrétně oblasti náhradní rodinné péče? Mohla byste je krátce přiblížit?

Chtěli bychom umožnit co největšímu množství dětí, které z jakéhokoli důvodu nemohou žít v rodině biologické, vyrůstat v rodině náhradní. Náhradní rodiče vykonávají velice záslušnou práci, které si vážíme, a chceme jim v jejich záměru pomoci. Již od založení nadačního fondu podporujeme zejména konkrétní náhradní rodiny (pěstounské, osvojitelské) a dále neziskové organizace, které se problematikou NRP zabývají, poskytují okamžitou pomoc, služby konkrétním rodinám, tak jak je to v případě OS Rozum a Cit.

Jak už jsem říkala, snažíme se pomáhat konkrétním rodinám, příspěvky poskytujeme zejména na:

- nákup standardního vybavení domácnosti
- nákup standardních pomůcek pro děti do školy
- nákup rehabilitačních a kompenzačních pomůcek pro děti v pěstounské péči se zdravotním postižením
- příspěvek na standardní stavební úpravy
- příspěvek na zakoupení automobilu (nutné doložit pojištění proti krádeži po dobu 5 let)

Ještě musím doplnit, že každou žádost posuzujeme individuálně, výše příspěvku se odvíjí od počtu dětí v péči a jejich zdravotního stavu. Do rodin jezdíme velice rádi na návštěvy, což je také důležitou součástí posouzení žádosti.

Chtěla byste ještě něco doplnit nebo vzkázat našim čtenářům?

Přeji všem čtenářům krásné léto, hodně sil a trpělivosti.

Více informací najdete také na: www.nadacnifondjt.cz.

Nadační fond J&T podpořil v letošním roce projekty Občanského sdružení Rozum a Cit: Poradenské centrum, Vzdělávací a terapeutické služby a Doprovázení částkou 1 300 000 Kč. Díky této podpoře můžeme nabízet a rozvíjet naše služby náhradním rodinám a podpořit tak děti, které nemohou vyrůstat ve své vlastní rodině. **Děkujeme mnohokrát!**

DĚKUJEME náhradním rodinám za aktivní zájem o vzdělávání a služby podporující děti vyrůstající v jejich rodinách!

Za **spolupráci DĚKUJEME** především:

Středisku náhradní rodinné péče a PhDr. Věduně Bubleové, Krajskému úřadu Středočeského kraje a paní Ing. Elišce Králové, Občanskému sdružení Člověk hledá člověka a Bc. Idě Šafratové, Občanskému sdružení Hyperaktivita a Mgr. Terezii Pemové a PhDr. et PhDr. Radku Ptáčkovi, OSPOD v Říčanech a paní Mgr. Evě Špejzlové, PaedDr. Michaelu Chytrému, Mgr. Pavlu Koptovi, PhDr. Jeronýmu Klimešovi, PhDr. Miloslavu Kotkovi, Kamile Laudové, Ing. Janu Bartoškovi, Julii Farnam, Mgr. Kateřině Šlesingerové, Mgr. Janě Herbst, MUDr. Janu Pfeifferovi, Lucii Huzánové, Doc. PhDr. Oldřichu Matouškovi, PhDr. Haně Pazlarové, Ph.D., a dalším spolupracovníkům a lektorům.

Za **finanční podporu** našich projektů **DĚKUJEME**:

Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR, Magistrátu hl. m. Prahy, Krajskému úřadu Středočeského kraje, Nadačnímu fondu J&T, Nadaci táta a máma, Nadaci O2, Nadaci Naše dítě a Výboru dobré vůle – nadaci Olgy Havlové.

Středočeský kraj

NADAČNÍ FOND J&T

Nadace O₂

Zvláštní poděkování za dlouholeté partnerství a finanční podporu našich projektů patří Nadačnímu fondu Rozum a Cit.

Za finanční dar děkujeme také firmám ICP, s.r.o., EPI – centrum, s.r.o. a LMC, s.r.o.

Projekt „Systém péče o sociálně znevýhodněné děti ve Středočeském kraji“ je financován grantem z Islandu, Lichtenštejnska a Norska v rámci finančního mechanismu EHP a Norského finančního mechanismu prostřednictvím Nadace rozvoje občanské společnosti.

Občanské sdružení Rozum a Cit

Trvalé sídlo: Jablonského 639/4, Praha 7, 170 00
Korespondenční adresa: Na Výsluní 2271, 251 01 Říčany
www.rozumacit.cz, www.pestounskapece.cz
ČÚ: 268043028/5500
IČO: 70828181

Foto: Jan Vobětek – Víkendové setkání s dramaterapií